

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica ii. post trinitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Domínica. II. post Trínitatis

quibus dies non ponitur: pñti die debet. Pone exemplū si vis. Et nota q̄ p̄ctōz obligat penitere. nec in illa obligatiōe ponitur dies: ideo pñti die penitere tenet. Jō d̄r sapiēs Eccl̄i. v. Ne tardes queri ad dñm: ne differas de die in die r̄c.

Domínica. ij. post trínitatis Sermo p̄m^o

Nemo viroꝝ

Nilloꝝ q̄ vocati sūt gustabit cenā meam. Lu. xiiij. Nolite mirari si vos odit mūdus: nos scim^o qm̄ trāslati sum^o de morte ad vitā qm̄ diligim^o fr̄es. q̄ nō diligit manet in morte. Dis q̄ odit fr̄em suū homicida ē. j. Jo. ij. Exhortatio utilis vt pueniat ad cenā dei: patierer viciꝝ tolerare si mūdus. i. dilectores mūdi: nos odit: r̄ fratres diligere. Tāgit autē ibi rō triplex q̄re mūdus odio h̄z bonos. Prima ē p̄tritas dñatōnū. Boni em̄ deo adherēt p̄ amorē: r̄ mali deū a se abh̄ciūt. q. d. illud Lu. xix. Nolum^o h̄c r̄e agnare sup̄ nos. et diuersis viciꝝ seruiunt. Ideo d̄r. Nos scim^o qm̄ trāslati sum^o de morte ad vitā qm̄ diligim^o. i. p̄ amorē fraternitatē q̄ sepamur a mūdo: qz mali nō diligūt se inuicē qz fr̄es in deo: sed qz vni^o ti in aliq̄ vicio. Aug^o. Redeat vnusq̄sq̄ ad cor suū: etsi inuenerit fraternitatē charitatē: secur^o sit q̄ trāsiit de morte ad vitā. Secūda ē diuersitas regionū. Boni em̄ asp̄nant mūdū r̄ habitāt i celo. Phil. ij. Ara p̄uersatio in celis est. Mali autē eccl̄i uerso. Jō d̄r Joā. Qui nō diligit manet in morte. i. p̄ctōz. Iusti autē p̄ dilectionē manēt in deo q̄ est vera vita. Viciōs autē r̄ vita sunt h̄c regiōes. Tertia est p̄uertas opationū. Un̄ d̄r. Qui odit fr̄em suū homicida ē. Homicida autē suū op^o facit iusto. Saluatio. Nemo r̄c.

Prim^o ar. An de^o velit aliq̄s excludi a cena celesti: vt velit ad eā oēs puenire. Sic. j. Timo. ij. De^o vult oēs hoies saluos fieri r̄c. Vide dñica. ij. p^o epipha. sermone. ij.

Secūdus ar. In euāgelio hōd. tria sunt consideranda.

Primū diuine misericordie liberalitas inestimabilis.

Secundū hūane negligentie p̄uersitas

Tertium diuine iusticie seueritas inenitabilis.

Primū igit^o est diuine mie liberalitas inestimabilis. q̄ oēs vocat ad salutē. vñ d̄r text^o. Hō qdā fecit cenā magnā r̄ vocauit mltos: et misit ser. s. ho. ce. di. iui. vt veni. qz pa. sūt oia. Bre. Fecit cenā magnā qz satietatē nob̄ eterne dulcedis p̄pauit. r̄ vocauit mltos. Ista vocatio p̄ma p̄cipue facta est ad p̄ncipes iudeoz r̄ legis p̄tos q̄ septuras nouerūt. Dehinc ip̄s renuentib^o. vt d̄r Cirill^o. indignat^o est h̄ eos p̄familias: r̄ loco eoz vocati sūt q̄ erāt de mltitudine iudeoz fragile r̄ ipotētē mentē habentes. Un̄ dicit suo suo. Eri cito in pla. et vi. ci. r̄ pau. ac debi. ce. r̄ clau. p̄troduc hu. e. Hec Cirill^o. Bre. Hos eligi^o de^o q̄s despicit mūdus. qz plerūq̄ ip̄a desp̄ctio reuocat hoīem ad seipm̄. Multitudo autē q̄ ex p̄plo isrl̄ credidit: locū sup̄ni quib^o un̄ hō impleuit. Un̄ seq̄t. Et ait ser. vñ d̄r: Factū est vt impasti: r̄ adhuc loc^o est. Et ait dñs seruo. Eri i vias r̄ sepes: r̄ cōpelle intrare: vt impleat dom^o mea. Lū conuuas suas colligi ex vijs r̄ sepibus p̄cipit: agrestē p̄lin. i. gētilē q̄rit. Bre. Qui hūius mūdi aduersitatib^o fracti ad dei amorē redeūt: cōpellunt intrare. Secūdum est hūane negligentie p̄uersitas. qz ceperūt oēs se excusare. Dēs d̄r p̄ maiorē p̄re. q̄a fin Bre. mlti vocant sed pauci veniunt. quia nōninq̄ illi q̄ p̄ fidez ei subiecti sunt: eterno ei cōmūio male viuēdo p̄traditūt Idē. Offert de^o qd̄ rogari debuit: nō rogat^o dare vult qd̄ vix poterat spari: et tū oēs sūt se excusant. Tertiu^o est diuine iusticie seueritas. cū d̄r dñs. Amē dico vobis: q̄ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati sunt. i. q̄ excusantes venire p̄tēperūt: gustabit cenā meā. Bre. Valde tremēda ē illa snia Nemo q̄ p̄tēmt: nedū vocat^o excusat: cū voluntate habuerit intrare nō valeat. Eōsi derem^o itaq̄ dei benignitatē in n̄ra vocatiōe: r̄ ei seueritatē in negligentiu^o repulsiōe. Premiserat qd̄e añ initiu^o hui^o euāgelij q̄ qdā de siml̄ discubētib^o cū iesu d̄b̄xit illi. Brūs q̄ māducabit panē in regno d̄i. Et qz vt d̄r Beda. Nōnulli h̄nt panē fidentē q̄si adorādo p̄cipiūt: dulcedinem. Jō ei^o attingere veracit^o gustādo fastidiūt. Ideo subiecta p̄bola dñs salū. r̄ potēz.

relesto epul dignu no esse/redarguit. et dr. Ho quida fecit cenā magna: z voca uit multos. Sz heu oēs se excusant. i. ma 101 ps. Un inuit maior ee altitudo re/ probor q elector. Exeplū legif i vita bri Ber. de qda heremita. Uide s. i. lxx. ser. viij. Un Sat. xx. Multi sunt vocati pau ci po electi.

Tertio ar. Aud. zc. Uidete ne i dñm contumaces sit. Dicit lex. Dis contu macia aduersus pncipe capite punit. ff. de re militari l. De delictum. s. j. z. ij. Et sic hi. lxxvj. di. No sat. iuxta diuinu oracu lu. Contumacia parerz morte luit. Audite Si vocaret rex aliqs ad prandiu eis etiā amplissima dona daturus: z negligentes preneret fauore geretes aduersario: none iuste puarent tali bñficio: imo grauis pu nirent. Expone z applica norando illud Heb. ij. Quo nos effugiem? si tātā neg/ jecrim? salurem.

Sermo. ij. p scda dñica post trinitatē

Sermo virozu

Dicitur in h cognouim? charitate dei qm ille p nob aiā suā posuit: z nos debem? p frīb nris aiā pone re. j. Jo. iij. vt vici ad cenā vite etn: que/ miam? Sūt aut ibi tria norāda.

Primū diuie charitatē cōmēdatio. In scōz cōmēda (h cogico charitatē di tuis rō. qm ille p nob aiā suā posuit.

Tertiu rōnis hui? imitatio. z nos debe De pñio. j. Jo. iq. Uidete qlē cha (m? zc. ritatē dedit nob de? zc. De scdo Rom. y. Cōmēdat de? suā charitatem i nob qm cū inuicia essem? chīs p nob mortu? ē. De tertio Joā. xij. Diligat; iuice sicut dilexi vos. Temo zc.

Primo ar. An deceat deū aliquē ex/ cludere a cena celesti. Uide s. dñica scda post pascha. ser. ij.

Secūdu ar. In pced. zc. Nūc iuxta rectū euāgelicū cōsiderāda est triplex differētia eoz q se excusant. i. q venire ad dñicā cenā differ. Cōtra q̄s ait Bze. Ec ce hō diues iuitat paupes/accurrere festi nar: z nos ad dei iuitamur puiuiū z excu sam? Idē. Ille se excusat q pl? terrena q̄ celestia diligit. Nā tāto dilugimur a sup/

nis/ qnto iherem? frenis. Est at bmoī ex/

cusatio triplex in euāgelio notata

Prima est supbie z vanitatē.

Secda est auaricie z mūdānitatis.

Tertia est luxurie z carnalitatis.

Sumit aut h excusatio p q̄cūq̄ recusatoē seu retardatoē aut negligētia pueredi ad dñm. In h ser. dicēdu de pma q̄ notat p h q̄ pm? dr. Villā emi z nece habeo exire z videre illā: rogo te habe me excusatū. vbi notant supbi/ amatores mōi z ambitiosi.

Aug. In villa empta dñatio notat. Hu/ iusmodi em excusatio supbie triplex est

Prima palliatua/ mala

Secunda psumptiua/ peior.

Tertia pemptiua/ pessima.

Pria igit fit palliādo: puta celādo aut mi nuēdo pctm: qd p̄tiet ad supbiā. Un d pe ni. di. j. c. Qui domū. Taciturnitas pcti ex supbia nascit cordis zc. Uide ser. iij. post dñicā. iij. qdragesime. art. j. De hac excu/ satioē dr Ps. No declines cor meū in vba malicie: ad excusandas excusatoēs i pctis

Secda psumēdo s. nimis d mia dei post mltroz scelez pperatoēz. h em ad supbiā p̄tiet. Cōtra hāc dr Eccl. v. Ne dicas mi

gratio dei mag: multitudinis pctōz me/ ozum miserebit: mia em z ira ab illo cito p̄tiet: sz i pctōres respicit ira ei?.

Ter tia fit p̄tēdo p? lōgā vici p̄tinuatoēz in pctis. Prouer. xvij. Impi? cū i p̄fūdūz pctōz venerit p̄tēnit. Sz h tales dr Eia. xxxij. Ue q̄ sp̄nis: none z ipe sp̄neris: Et Prouer. j. Vocau i vos z renuist; zc. seqt.

Ego q̄s i iuitu vto i debeor zc. Sic itaq̄ se excusat supbi z ab̄itiosi cenā dñi p̄tēntes z ad vanitatē delinātes. q̄t dicētes. Villā emi zc. Exeplū in lucifero q̄ sic hāc villā emit. Eia. xij. In celū p̄cedā: z ero sūis altissi. zc. Sz Lu. x. de eo dr. Uidebā sa/ thana iic kul. d celo cadētē. Hāc villā etiā emit nabuchodonosor di. Dan. iij. None hecē babilō quā edificau i zc. Hanc vi. lā emit balthasar Dan. v. Fec balthasar pui uiū grāde zc. Nota bñ ruinā aboz Dan. iij. z. v. Hāc villā emit regia vasth: d ester j. z repudiata ē ab aluero. qz spreuit eū i cō uiuio. Supbia igit facit celest; p̄tūij p̄tē ptū. Un Breg. Hūilitas sonat i voce: cū dr. Rogo habe me excusatū. sed dū veni/ re recusat/ supbia est in actione.

Domínica. II. post Trinitatis

Tertius ar. Aud. zc. Lauete q̄ ne ab appetitu pprie laudis z honoz ad deum venire p̄tenatis. Honor em̄ dñi uis tanq̄ bonū publicū z cōmune p̄ferendū ē cuiusq̄ honozū puato. Vñ dicit lex. Publi/ ca utilitas p̄ferenda ē puato. L. de caducis tollendis. l. vna. §. penultimo. et. vij. q. j. Scias. et extra de dona. inter virū z vxo/ rem. Demozie. Pone casū. Mandat rex aliq̄ p̄ bono reipublice z se excusat quia bonū h̄z tractare qd̄ pprium honozē tāgit p̄sumens q̄ ei rex facile indulgebūt. An sit excusandū? Lerte non Sed etiaz q̄ro. Si eū rex mandaret p̄ m̄o honozē z cōmo do sibi impendēdo an uellet se excusare p̄ modico p̄uado: puta rex m̄dat sibi vt p̄ciat eū comitē an se excusaret/ eo q̄ emerit decem libraz hereditatē. Lerte nō. Expo ne z applica notando/ q̄ nō possum⁹ nos excusare deo vocāte absq̄ cōtemp̄tū dāna bilē. Ipe aut̄ dicit. j. Reg. ij. Qui me con/ temnant erūt ignobiles.

Sermo. iij. pro eadem dñica. ij.

Nemo uiroz zc. Qui habuerit substantiaz hui⁹ mundi z uiderit fratrem suū necessitatē h̄re z clauerit uis. su. ab eo. quō charitas dei manet in illo: j. Joā. ij. Nota da ē triplex exhortatio ad charitatē fraternā que necessaria est vt pueniam⁹ ad cenā dñi cam.

Prima est exhortatio nature.

Secda scripture.

Tertia gratie.

De p̄ma Eccl. xij. Oē aīal diligit sibi sille De secda Rho. xij. Qui uili. pri. legē iple. De tertia. s. d̄ exhortatōe gr̄e. s. baptisimal. Aug d̄ doc. ch̄ia. Dēs qd̄ fr̄es s̄m q̄ homines sum⁹: sed m̄lto mag⁹ s̄m q̄ ch̄itani

Primus ar. An de aliquē reprober si ue excludat a celesti cena sine demerito. Glide do. ij. post pasca.

Secund⁹ ar. In p̄ced. zc. In h̄ dīcen/ dū de secda q̄ ē excusatio auaricie que notat p̄ h̄ q̄ alter dicit. Yuga boum em̄ qn̄ q̄. z eo p̄bare illa: rogo te habe me excusa tū. Yuga boum qn̄q̄ sūt qn̄q̄ sensus ter/ renis dediti. Aug. de p̄bis dñi. Qui q̄ sen

sus dīant iuga boum. qz p̄ eos terrena re q̄runt. boue em̄ terrā p̄sant: hōies aut̄ re moti a fide terrenis dediti nolunt credere aliqd̄ nisi ad qd̄ sensu corpis pueniūt q̄ntu p̄rito. Bern. Qui iuga iumentoz em̄: cū bestijs eternalit̄ erūt. Tales itaq̄ cenabūt cum serpēte. Nā cū serpēte ē terra Bern. ij. dicit dñs ad serpēte. Terrā comedes cunct⁹ dieb⁹ uite tue. Est aut̄ h̄mōi excusa tio auaricie triplex.

Prima palliatiua

Secda p̄sumptiua.

Tertia contemptiua.

Prima fit palliando. Et h̄ fit tripl̄. Qui dā aut̄ palliant suā auariciā ex necessitate uite natural. q. d. Necesse est sic facere p̄ p̄ter uitā. Magna fatuitas Tales timē tes paup̄tatē tpale cū uolunt eā fugere in ucurrūt eternā q̄ oīno irremediabilē. vt p̄z in reprobo dīuite q̄ nec vnā aq̄ gutta ualu it obtinere. Paup̄tas q̄ppe p̄is nō ē timē da. Erem̄ est cito terminabil: estq̄z reme/ diabil. Semp̄ em̄ aliqd̄ inuenit p̄ uite ne/ cessitate. Est etiā multū uilīs si sic uolun taria: qz z satisfactoria ē z meritoria. Alij palliant ex filioz p̄uisione q̄s nimis tama liter amant. Tales notare deberēt qd̄ d̄ Eccl. v. Est infirmitas pessima quā uidi sub sole: diuitie z gregate in malū dñi sūt: peunt em̄ in afflictioē pessima: q̄n̄ aut̄ filij um suoz q̄ in sūma egestate erit. Et illud Eccl. ij. Derestat⁹ sum oēm̄ industrias q̄ sub sole stu. labo. habitū: herede post me quē ignoro an sapiēs an stult⁹ futur⁹ sit: z dñabit in laborib⁹ meis q̄b⁹ desudauit z so licit⁹ fui. Alij aut̄ palliant ex multitudi. qz. s. m̄ltri z q̄si oēs sic ad tpalia currūt frau dib⁹ z mendacijs se ipleantes. Audiāt ra les Aug. di. Non p̄pterea min⁹ ardebūt q̄ cū multis ardebūt. Imo vt d̄ Eccl. xxvij. Scdm̄ lignū silue exardescet ignis. Sed heu nūc impletū uidef: qd̄ h̄z Apoca. xij. Uidi aliā bestiā ascendētē de terra. s. auariciā q̄ seducit oēs habitantes in terra. id est animū habētes terrenis deditū z fa. o. pu. z mag. li. z ser. h̄re characterē bestie p̄ oris. i. diaboli in dextera ma. aut in fron. s. et ne q̄s possit emere aut uendere nisi qui habeat caracte. nomis bestie zc. Chara cter diaboli ē dol⁹ z mendaciū. Joan. xij. de diabolo dicit. Cum loquit̄ mendaciū

et p[ro]p[ri]s loquit. Sed attendite q[ui]d sequit[ur] c. xiiij. Si q[ui]s acceperit characterē bestie: bibet de vino ire et cruciabit[ur] in igne et sulphure etc. S[ec]ūda sic p[re]sumendo de longa vita sperantes frui diuitijs in futuro. O impia fatuitas de futuro p[re]sumere q[ui]d in sola dei p[ro]p[ri]e est positū Act. j. Non est v[est]rū nosse t[em]p[or]a vel momenta q[ui] p[ro]p[ri]e posuit in sua p[ro]p[ri]e

Contra illos ē s[er]mo de diuine dicente Lu. xij. Ania mea m[ul]ta bona habes reposita etc. Cui dicit[ur] est. Stulte hac nocte re petet a te ai[as] tuā. q[ui] aut[em] parasti cui[us] erit? Tercia sic contēnēdo. Dulci em[en]d[ati]o p[ro]pter auariciā p[re]sentit celestia et sp[irit]ualia sol terre nis inbiantes. Greg. di. xlvij. c. Des hui[us] seculi dilectores in terrenis reb[us] fortes s[un]t: in celestib[us] autē debiles. Nam p[ro]p[ri]ali gl[ori]a desudare appetūt: et p[ro] spe p[er]petua nec p[ro]p[ri]e q[ui]dem in labore subsistunt. Pro terrenis lu cris q[ui]libet iniurias tolerāt: et celesti mercede vel tenuissimā sibi ferre p[ro]meliaz re cufant. Terreno iudici etia[m] tota die assiste re fortes sunt: in orōne s[er]uo corā d[omi]no v[er]o vni us hore momēto lassant. Hec ille. Dulci vtiq[ue] p[ro]pter auariciā officiu[m] diuinū corēnūt atq[ue] s[er]uum dei. Exemplū de phariseis q[ui] d[omi]nū deridebant et auaros p[re]dicantem. Lu. xvi. Audiebant oia hec pharisei qui erant auari et deridebant eū. Ido b[ea]t[us] dicit[ur] Mat. vij. Nō potestis deo seruire et mā.

Quartus ar. Audistis etc. Laete g[er]e ne p[ro]pter t[em]p[or]alium amorē eternis p[re]ueni[er]i ni et egestatē irremediabilē incurrat. Dicit lex. Si q[ui]s sua culpa eger: idignū est ei sub uenire. ff. de positi. l. Bona fides. Ar. op. ad h. lxxvij. di. Non sat. Audite. An ex cufand[um] esset hō et an sibi compatiendū es set q[ui] paup[er] et indigēs vocat[ur] respuit ire ad p[ro]p[ri]e m[ul]ta bōa et p[ro]p[ri]a sibi offerēt[ur] eli gēs pot[er]it ludere cū pomo putrido v[el] cū spu ma maris. Exponet applica notādo q[ui] bo na t[em]p[or]alia comparatione eterno[rum] sunt velut pomū putridū aut spuma maris. Oigit q[ui] miserū ē sic terrenis inbiant celestia p[ro]p[ri]e detes. Berni. Sic stulti estimatores d[omi]ni mi nimis maximā et de maximis minimā cu ram gerunt.

Sermo. iij. p[er] d[omi]nica. ij. post Trinitatis.

Nemo viroz

etc. Filiole nō diligam[us] verbo neq[ue] lingua sed ope et veritate j. b. iij. scz ad cenā illā volum[us] puenire Notanda sunt tria inductiua ad opa pietatis exhibenda.

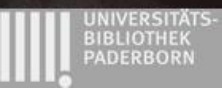
Primum necessitas obseruande exhortationis Eph. iij. Estote inuicē misericordes/benigni etc.

Secundum necessitas p[re]sequēde miseratiōis Mat. v. B[ea]ti misericordes q[ui]m ipsi miseri cordis p[re]sequent[ur].

Tertium necessitas imitande exemplatiōis. i. ipsius dei. Lu. vj. Estote misericordes sic et p[ro]p[ri]e vester mise. est.

Salutatio Nemo etc.

Primum ar. An i[st]o sit p[ro]p[ri]e acceptio Videtur q[ui]d sic ex eo q[ui] aliq[ui]s admittit: alios aut[em] excludit a cena celesti. Contra Act. x. Non est p[ro]p[ri]e acceptor de? R[ati]o. Notandū s[un]t Alex. de ales[and]ria sū ma. et Joā. de rupella in sūma de vicijs. q[ui] acceptio p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e seu p[ro]p[ri]e vni us p[ro]p[ri]e sup[er] aliā rōne parentelevel patrie vel alicuius alteri[us] cause irrationabil[iter] cum interuentione debiti. Hoc supposito dicit[ur] dū s[un]t theologos in. j. dist. xlvj. q[ui] nulla ē p[ro]p[ri]e acceptio apud deū. q[ui] oēs vult ad agnitio[n]ē veritat[is] venire. Esti velint cooperari p[ro] lib[er]o arbitriū saluabūt. Pro sū damēto. Notandū q[ui] in hominib[us] de p[ro]p[ri]e palit[er] voluntatē aspiciat q[ui]d fiat vel nō fiat exteri[us] In Quid[am] de p[ro]p[ri]e. Et desint vires t[ame]n est laudāda voluntas. Hac g[er]e tentos auguro[rum] eē deos. Hec facit vt veni at paup[er] q[ui] grat[ia] ad aras. Et placeat ceso nō min[us] agna bone. Et Sen. dr. Non q[ui]d det aut q[ui]d fiat sed q[ui] mente refert. In p[ro]p[ri]e q[ui] oib[us] adest facultas placēdi deo cū i oib[us] libera sit volūtas quā p[ro]p[ri]e palit[er] aspiciat de? Cū g[er]e aliq[ui]b[us] det gram et nō alijs. Querit An sit in eo p[ro]p[ri]e acceptio. Dicit r[ati]o. vt s[un]t Et q[ui] p[ro]p[ri]e. q[ui] paupes et pusilli non plus debēt d[omi]no deo diffidere q[ui] maiores. Nā p[ro]p[ri]e oēs p[ro] lib[er]o arbitriū deo adhereret ita d[omi]no placere. In Sap. vj. Pusillum et magnū ipse fecit et eq[ui]l[iter] est ei cura de oib[us]. O mi[seri] feri igit[ur] s[un]t peccatores q[ui] diabolo mag[is] q[ui] d[omi]no cupiūt adherere. Hoc attendite fornicato[rum]

Dominica. II. post Trinitatis

res: raptos et revertimini itaque ad dominum qui omnes saluare desiderat pusillos et magnos. In pusillis ipse dicit Lu. 11. Nolite timere pusillus grex quem complacuit patri vivo vobis dare regnum. Figura Bar. 11. dicebat dominus. Sinite puulos et nolite prohibere eos venire ad me quoniam ipse est rex. ce. et iponebat eis manus. Spiritus autem puuli sunt simplices et humiles quibus imposuit dominus manus auxiliatrices dadas eis gratiam. Ia. 11. Spiritus deus resistit humilibus autem dat gratiam.

Secundus. In precedente. In hunc sermo dicitur. Scendum de secunda quae est excusatio luxurie et carnalitate quae notat ibi. et aliter dicitur. Prorem duxi: et ideo non potest venire. ubi notant carnalitate dicitur Aug. 8. per b. d. n. Ista est voluptas carnis quae multos impedit ut in a foris et non intus quae enim dicitur Uxor duxi. carne amplexat. carnis voluptatibus iocundat a cena se excusans obseruet ne fame interna moriat. Greg. in omel. Quauis bonum conjugium nonnulli tamen per hunc non secunditate plis. sed desideria expectant voluptatis et ideo pro rem iusta signari potest res iusta. Notandum autem quod iste qui dicit Uxor duxi non dicit sic alii dixerant. Rogo habere me excusatum. sed tamen dicit. non possum venire. Carnal enim concupiscentia infatuat homines. Bre. Luxuria hebetat sensum. confundit intellectum. obscurat memoriam. Osee. 11. Fornicatio. vultu et ebrietas auferunt cor. Quid. Quid deceat non videt vultu amans. Non curauit. Iste tertius rogare ut haberet excusatus. Est autem haec excusatio triplex.

Prima palliativa.

Secunda presumptiva

Tertia preceptiva

Prima fit palliando. Palliant enim aliquid luxuria ex carnis infirmitate dicentes hoc esse naturale et ideo se continere non posse. Et hi (quod nefas est) deum in culpa sua inuoluerunt volunt quae auctor est nature. Alii autem palliant ex iuuenili etate quasi si iuuentem a diabolo tenerent et ideo diabolo etate illam dedicare vellet. Contra quos dicit Eccl. 11. Vemento creatoris tui in diebus iuuentutis tue. Alii ex rationis vehementia et impetuositate. Contra quos est illud. 1. Co. 1. Fidelis deus qui non permittet vos tentari super id quod potestis sed faciet etiam cum tentatione puentem. et Jaco. 1. Unusquisque tentat a concupiscentia sua abstra-

ctus et illecebra. Secunda fit presumendo. Dicit enim aliquid temperari quod est eis uti corpe ad libitum. Contra quos est illud. 1. Co. 6. Corpore non fornicatis debet sed domino. Ibidem. Nescitis quod corpa vestra membra sunt christi. Tollens ergo membra christi faciam membra meretricis. Absit. Idem. Nolite errare. neque fornicari. neque adulteri. neque ebriosi. et regnum dei possidebunt. Tertia fit contemendo. Sic enim per luxuriam indurant corda multorum ut correctionem contemnant: et quasi essent increduli neque de deo. neque de paradiso. neque de inferno cogitant. Osee. 11. Non dabunt cogitationes suas ut revertantur ad dominum: quia spiritus fornicationis est in medio eorum. In 2. verba dei contemnit. Eccl. 11. Augiet luxuriosus verbum et displicebit illi: et faciet illud post dorsum suum. Plerumque etiam non solum corrigi pretemunt. sed et eos qui corrigere volunt persequuntur aut verbis aut factis. Et per hunc de herode et per adultera. ut hunc mat. 23. et Bar. 17. Tales ergo sepius impetentes moriuntur. Vide 1. ser. 11. de spiritu. exemplum ad propositum. Tales ergo non gustabunt cenam domini. Abiiciendo ergo sunt omnes excusationes propositae. Aug. Tollam de medio excusationes vanas et malas et veniamus ad cenam quam intrinsecus saginemur. Non nos impediatur supbia: non nos teneat curiositas illicita: non nos impediatur voluptas carnis. Greg. 1. Sed ecce inter haec peccata debemus quod sibi corda nostra rudent. De cultis enim fortassis cogitationibus sibi dicit. Excusare nolumus. Ad illud enim supne refectionis conuiuium et vocari et venire gratulamur. Quodantes quippe talia nobis mentes nostrae vix dicunt si non pro terrena quam celestia diligunt: si non amplius rebus corporalibus quam spiritualibus occupant.

Tertius. Audistis et cetera. Et certe vultis. Est talis excusatio. Notate quod iura dicunt. Ulis personis non sunt procedendi honores. L. de dignitatibus. 1. Neque famosis et de electione. c. Per inquisitionem. Pone casum. Rex mandat aliquem ad prandium: ille pro se excusat quod non potest relinquere porcos cum quibus iacet in luto: monne talis vilis est et honore indignus. Expone de luxurioso qui in voluptatibus porcinis delectatur et ibi putrescit. Joel. 1. Computruerunt iumenta in stercore suo. Greg. Fumenta in stercore corpora

refecere: est homines carnales in fetore lu-
ricie vitæ finire.

Dominica .iij. post Trinitatis
Sermo .j.

Hic peccatores

recipit Lu. xv. Humiliamini sub
potenti manu dei: vos exal-
tet in tpe visitationis. j. Pet. v. Si vultis a
dño recipi: humiliamini etc. Ibi sunt tria
pſideranda.

Primum salutaris exhortatio: cum dicit.
pociet Humiliamini.

Secundum exhortationis rō: cum dicit. sub
manu dei.

Tertium rōnis pfirmatio: cū dicit. vryos
exaltet in tpe visitationis.

Pro pmo Mat. xj. dicit. Discite a me qm
mitis sum et hu. cor. **Pro scdo** Sap. vij.
Tu dñe pntem habes vite et mortis.

Pro tertio Lu. xvij. Dis q se hu. exalta.
Hic peccatores etc.

Primum ar. An deus recipiat oēs pec-
catores ad misericordiā q̄tūcūq; pec-
cauerint. Vide s̄ dñica. iij. post epiph. ser-
mone. j. Vel an deus velit oēs peccatores sal-
uare. Vide ibidē ser. iij.

Secundus ar. Notandū q tres para-
bolas p̄cipuas sibi inuicē dñs p̄tinu-
at. vt p̄tz in euangelio Lu. xv. quib; oñdit
peccatores eē misericorditer recipiendos iu-
sta tria que solent homines ad misericordiam
inclinare.

Primum est simplicitas

Secundum est p̄pinq̄tas

Tertium est necessitas.

Propter hec ḡ tria in nob̄ repta misericordiaz
nobis libenter exhibet dñs. **Primo** p̄pter
nram simplicitatē. Et ad h̄ p̄inet parabola
de oue errante. Hō em̄ ē simplex respectu
hostis tā astuti. i. diaboli. Un̄ clamat P̄s
Errauit sic ouis q̄ perijt etc. Notandū ita-
q; q̄ hoies tripl̄ peccant ex ignorantia: fra-
gilitate: et malicia. **Primi** inueniūt gr̄as p̄
pter simplicitatē et misericordiam p̄sequunt. vt
p̄tz in paulo q̄ dicit. j. Tim. j. Misericordiam
consecut⁹ sum qz ignorans feci. **Secdi** etiā
reco gnoscētes suā miserā gr̄am inueniunt.
vt p̄tz in petro. Non recognoſcentes autē

neq̄q; Tertij vt pl̄im̄ a dño relinquunt.
Pater in iuda p̄ditore. **Secdo** p̄pter no-
strā p̄pinq̄tatē quā ad ip̄m habem⁹. Et
ad h̄ p̄inet parabola de drachma amissa in
q̄ est ymago regis et superscriptio nois eius
sic et hō ad imaginē dei fact⁹ est et habz
superscriptionē ch̄i: qz a ch̄risto d̄r ch̄rian⁹.
Ezech. xvij. Oēs anie mee sunt. **Ter-
tio** p̄pter necessitatē. Et ad h̄ p̄inet para-
bola de filio p̄digo q̄ reuertens dicit. Quā-
ti mercennarij in domo p̄ris mei abūdant
pa. ego autē h̄ fame pereō. Et sic ibidem d̄r
Pater eum videns misericordia mor⁹ est
His ḡ trib; parabolis quaz due p̄me in
euangelio hodierno recitat⁹: manifeste ostē-
dit dei misericordia ad peccatores recipiēdos
Unde de eo vere dicere possumus: qz hic
peccatores recipit. Hoc iquā dicere debem⁹
nō murmurādo vt scribe et p̄barisei: s; lau-
dando et gl̄ificando de tanta misericordiā
abundātia. **Exempla** autē plurima et no-
tanda de ch̄risti misericordiā habem⁹. De
q̄b; sic loquit̄ Bern. sup̄ Lan. f̄mōe. lxxij.
Omnino p̄pter mansuetudinē et misericor-
diā q̄ de te p̄dicat. O bone iesu curremus
post te audientes q̄ non spernis pauperē:
actōres tu non horres: non horruisti p̄fitē-
tentē latronē: non lachrymantē peccatū-
cem: non supplicantē chananeā: non dep̄-
bensaz in adulterio: nō sedentē in teloneo:
non supplicantē publicanū: nō negantē dī-
scipulū: non p̄secutorē discipuloꝝ: nō ip̄os
crucifixoꝝ tuos. Iō p̄s. Misericordias
dñi in eternū cantabo.

Tertio ar. Audistis etc. S; notate q̄ nī
hil nob̄ ad misericordiā inuentendā p̄-
derit nisi peccā relinq̄m⁹. Dicunt em̄ iura.
Peccati venia nō dat nisi correcto. xxiiij. q. ij.
Legat. Nec p̄t gaudere se correctū. nisi p̄-
us doleat se fuisse perversum. xxiiij. q. vij.
Quēadmodū. et lex dicit. L. de sū. tri. et fi.
ca. l. vl. Delicti veniā penitentib; indulge-
mus: et nō alijs. Si em̄ q̄ntūcūq; regis p̄-
pinq̄us regis offenderit maiestātē: et p̄-
pterea sit iam incarcerat⁹ et in arcta necessi-
tate constrict⁹: nec tñ vult se humiliare co-
ram rege culpā recognoſcēdo: imo nec si
gna p̄nie oñdit an rex ei faciet misericordi-
am. Credo q̄ non. Expone et applica notā
do illud Eccl. ij. Si p̄ntiam nō egerim⁹: i-
cidemus in man⁹ dei.